

Муаллиф: [Довут Сулаймонов](#), машхур бо тахаллуси [Довудшохи Сулаймоншоҳ](#)

20.06.2012

Фарах

Хикояи фантастики

Баъди ду мохи тармими хастакуну дурудароз як руз бонги садои мошини «Зил»-и Фарахманд дар кучаҳои кишлок садо доду мардум чи нишоте доштанд. Холаи Мехрафзун Худоро шукр мегуфт, ки поруи гову хокистари дар кунчи хавли туб шудаи уро акнун Фарахманд бо мошинаш ба чакалакхояш дар Паринак, ки чавдору бокилояшро кайхо куфта, ба хона оварда буданд, мебарад. Муйсафеди Нуралишоҳ хурсанд аз он шуд, ки сангҳои дар чор чо, дар мавзеи Баржир чамъкардаи уро Фарахманд, ки ваъдаи овардани онхоро пеш аз тармим ба Нуралишоҳ дода буду холо агар аз ваъдааш мункир нашуда бошад, меораду у ният ба хайр баъд аз Навруз ба писараш, ки дар шаҳр ичоранишин буд, хона месозад. Холаи Сунбулмоҳи танҳодаст бо дили пур ба хамсои қачдилаш Савсангул гуё гуфтааст, ки Фарахманд дар аввал бист дарза хезуми уро аз Ханевдара меораду баъдан аз паси кори мардумони гайр мешавад. Чун аз хеш будани холаи Сунбулмоҳ бо Фарахманд Савсангули ваҳони чизеро наредонист Сунбулмоҳ боз якбори дигар аз хешии худ бо Фарахманд ёдовар шуда гуфтаст: -Аввал ёр, баъд агъёр. Бародари миёнаи Фарахманд, Давлатманди зардина, ки пойҳои кутаҳаш базур шиками калони заминрубашро мебардоштанд, холо дар кучаҳои кишлок бовикор кадам мезад ва аз он мефаҳрид, ки пули кирояи мошини борбар боз ба қисаи додари захматкашаш медарояд.

Се руз баъд аз хокистару поруи дар хавлии холаи Мехрафзун туб шуда нишоне намонда, сангҳои дар Баржир гарамкардаи муйсафеди Нуралишоҳ ба дари хавлии у интикол ёфтанд. Холаи Сунбулмоҳ дар дегдон аз чуби зардбеди хушсуз нон мепухту Фарахманди дастъёрашро дуои хайр мекард.

Фарахманд писари хурдии халифаи (мулло) дех Алиризо буд. Аслан чадди (ниёгон) бузурги халифаи Алиризо бо ду бародари хеш се қарн пеш аз шаҳраки Кошони Хуросон барои тарғиби мазҳаби шиаи исмоили ба Шугнони Бадахшон омада дар ин чо «чойдод» у ватан пайдо карда буданд. Солҳо гузаштанд, вале то ҳол мардумон онхоро бо муҳаббату эҳтироми зиёд саидҳои хуросони ном мебаранд.

Муйсафеди Алиризо марди солхурдаи нурони хушлибос, доно ва шоиртабъе буд. Боре у дар махфиле мардумонро аз он ки чаро писаронаш номҳои дарози дутабака доранд, ба шуҳи гуфт:-Се писарам аз саидхоянд:Саидхирадманд,Саиддавлатманд ва Саидфарахманд. Хар ном нишоне дорад. Агар тифлро Комрону Фарахманд ном гузори умри онҳо бо фарах ва комрони мегузарад ва агар писарони хешро Залилу Чафою Чорубкаш ном мони онҳо бидуни залиливу чафою чорубкаши чизи дигареро нахоханд дид. Дарвоқеъ номи писарони Алиризо ба онҳо мисоли пустпайванд хело мувофику шинам афтода буд.Хирадманд мудирӣ мактаби деха буду шеърхояш зуд-зуд дар рӯзномаҳо чоп мешуданд. У бо васфи доноиаш марди хело чидди буд ва камандаркам табассум мекард.Хаммаслақонаш дар гайбаш уро «хаппаки туршрӯяк» ном мебуданд. Давлатманд солҳои зиёде мудирӣ чамъияти матлуботи ноҳия буду холо у сарвари як силсила мағозаҳои хусусиву як тарабхона дар шаҳр ҳаст. У марди миёнсоли пасткад,шиқамқалон ва сабзчашму сурхрӯест.Аз чашмони сабзу муи зардфомаш мефаҳриду ҳамеша ба ҷураҳои дар тичорат ҳамбозаш мегуфт:-Ман ориёи покам, зеро дар хунаи катрае аз хуни турку арабу мугул омезиш наёфтааст. Бадҳохонаш, асосан онҳое, ки аз у карз гирифта, аз уҳдаи воқас додани он намебаромаданд, уро «сурхлунчаки пакана» мегуфтанд.Фарахманд камтар ба падар ,вале бештар ба тағоиаш Лутфишоҳ монанди дошт.У чун тағоиаш Лутфишоҳ қадбаланду шонапахн,чашмқалону теғбини ва хурмоимую пайвастаабру буд.Ҳамеша хушвақту масрӯр мегашт ва ба хангоми хандидан қомхояш батамом намоён мешуданду дандонҳои сафеди яклухташ ҷило мебуданд.Аз ронандаги бо мошини шахсии худ у қам ғоидаву мағод ба даст меовард ва ақсари хидматхояшро мардумон бо зиёфате ва ё бо иборати мардумони маҳалли «ташкили» ва ё бо раҳмати қалон қадр мекарданд.Худи Фарахманд ба пули додаи мусофирону тоҷирон қаноат мекарду бо табассум доимо мегуфт:-Қам бихуру қам махур.Ба мардуми нодору беқас ифтихори хидмат мекард. Дар ғасли зимистон ҳамеша хезуму қундаҳои қарони муйсафеди Нағасбекро мешикасту бо «ғайбел»и паҳнақаш боми қулбаи қампири Майдағули безуръетро аз барғ тоза мекард.Бо васфи ҳалимиву ғурутани Фарахманд қам дар деха душман дошта буд ва як рӯз қадом як баддаҳоне ба у лақаби «даханқанда»ро қаспонда буд. Аслан дар деха ,аниқтараш дар поёни дех як Фарахманди дигар қам мезист,ки ланги модарзод буд ва уро мардумон Фарахманди «қачпо» мегуфтанд. Охиस्ता-охиста Фарахманд ба лақаби додааш тан дод,зеро лақаби « даханқанда» назар ба «қачпо» ба гуши у хушнавозтар садо мебуд.

Ҳамсари Фарахманд Дониस्ताмох зани ситорағарму хушқадду қамату оқила дар мактаби дех ба вазиғаи муаллимаи забону адабиёти тоҷик қор мекард. Дониस्ताмох Фарахмандро бо тамоми ҳастиаш дуст мебуд ва аз рӯзи аввали навқонадори то қунун яқи шавқарро ду нағуфтааст.Хусури Дониस्ताмох оилаи онҳоро чун оилаи намунави ба дигарҳо нишон дода мегуфт:-Муҳаббат у самимият танҳо дар ҳонаи Фарахманд вучуд доранд. Писару қелинам аз даҳони қамдигар об меҳуранд. Хар қор дӯхтарони онҳо аълоҳону боадабанд.

Фарахманд доимо дар тан либоси тозаву озода дошт ва касони бо у нобалад дар аввал хеч бовар намекарданд ки дар пеши онҳо як ронандаи одди хузур дорад на кадом як мудире на устоде. Аз беписари дар аввалҳо Фарахманд бисъёр гусса меҳурд. Пасон баъди он ки дар валодати духтари хурдиашон Шукрона қариб модараш аз байн мерафт, Фарахманд дигар ҳавою ҳаваси писардориро аз сари худ бурун кард. Воқеа чунин рух дода буд. Хангоми обистан шудани ҳамсараш дар дафъаи чорум у таваллуди писарро интизор буд. Дониستمохро пешаки ба шифохона бурд. Баъди таваллуди тифл Дониستمох бебабр бо овози ҳаставу бебадор аз момодоя чинси кудакро пурсидааст. Момодояи гофил аз дарди беписарии Дониستمох хушхолона ба у гуфтааст: -Зебосанами халвопаз муборакат бод! Хамин суҳбатони момодоя буданду Дониستمох худро дар дунёи дигар дид. Дурусттараш руҳи аз қолаб ҷудошудаи у чун қабки аз қасқа рамида лағжону сабук ба парвоз омад. Дар пеши назари у як гори торикӣ бо деворҳои аз мрамор сиеҳ пайдо гашт. Муддате руҳи ноороми у дар ин гори дарози бадшакл гирданону муаллақ парвоз кард. Баногоҳ назари у ба ҷароғи пурнуре афтод, ки дар охири қор афрухта буд. Дониستمох бо иштиёқи бекиёсе меҳост ҳар ҷи зудтар ба пеши он нур бирасад, зеро он равшани ки аз он ҷароғи тобон меомад васфнашавандаву равшантару гармтар аз нури хуршед буд. Ҳар қадар ба он нур наздиктар мешуд ҳамон қадари дигар у сабуки ва як хушхолии аҷоибро эҳсос мекард. Наздик ба нур расида, Дониستمох яқин ба қабри худро дар ҳалқаи маҳлуқони сафедпуше дид, ки аз ҷеҳраи нуруни ҳамаи онҳо нур беборид. Дар байни издиҳомии сафедпушон хушдоманаш Шохбегимро дид, ки хандон- хандон назди у меомад. Хушдоманаш бо илтифоти беҳаде дасти уро гирифта, гуфт: - Духтарам, ҳоло вақтат наомадааст. Шогирдонат дар мактаб туро интизоранд. Писарам туро аз ҷон бештар дуст медорад. Фарахманди азизамро бо набераҳои ширин танҳо намон. Ба назди онҳо баргард. Бо дасти ростии худ ҳолаи Шохбегим Дониستمохро талаффуз кард, аз назар гоиб гашт. Дониستمох ҷашмони худро нимвоз карда, ҷеҳраи гирифтаи сартабиб Амирбегим ва ҷашмони гириялуҷи момодоя Резагулро шинохт. Баъди сонияе садои баланди Амирбегим дар шуъбаи ҷароғи баланд шуд: - Ба худ омад. Худоро шукр.

Баъдҳо, агар шуду қасе аз ҳешону шиносон аз беписарии дар назди Фарахманд ҷизе мегуфтанд, у бо як оҳанги пургила норозиёна ба онҳо мегуфт: -Ман аз тақдирим шиква надорам. Худо духтаронамро саломат ба мо нигоҳ дораду ману модарашонро ба онҳо. Дигар аз ҳамон писарии бангиву ҳароботи духтари мушфиқу гапшунав ҳазор бор бештар аст. Ана дур наравему ҷиянҳои худам, писарони акаам Давлатмандро бинед. Ҳоло ҳардуи онҳо ҳеҷроинашӯ дарди сари авлоди мо- саидҳо шудаанд. Баръақс писарҳо ҳар се духтарони акаам ба дигар духтарони деҳа намунаи ибратанд.

Фарахманд ба мисоли саидҳои дигар дарди ҷиянҳояшро аз мардум пинҳон мепошт. Дар солҳои аввали ғумроҳиашон ҷиянҳояш Саидшамсу Саидбурҳон ба нашъамандон қам монанди доштанд. Танҳо дар ду соли охир, вақте ки хамин «героин»и ғумном ба вилоят

ворид шуд,чехраи онхо аз истеъмоли бетанаффуси героин таъбир ёфт. Ду чавони маълумоти оидори хузарбу хушчехра ноаён логариву камонкомат гаштанд.Руи зебову гулгуни онхо акнун барфосо сафед шуда буду дар чашмони як вақто баркпоши онхо акнун нуре намонда буд. Дар нашъамандии писархо Фарахманд бештар падари онхо Давлатманд ва камтар модарашон Мастибегимро гунахкор медонист.-Бетафовути нишон дод ,акаам.Ба писаронаш диплом харида доду рузе нагуфт ,ки онхо полезу картошказорро каланд кунанд, ё ба беҳи дарахтон об монанд,- бо як андухи гароне хамеша дар назди хамсараш нолиш мекард Фарахманд. Падараш Алиризо аз дарди бедавои наберагонаш мисоли кундаи тари нимсухта пурдуд месухт.Боре мӯйсафеди бетокат,ки хамрохи Хирадманд дар мавзеи Шичозгак мезист, ба хонаи Давлатманд омада, дар хузури зану фарзандонаш ба ӯ гуфт:-Давлатманд, бачам чаро писаронат мисоли дигар бачаҳои деха ба навбати пода намераванд? Давлатманд кутухакак гуфт:-Муздур дорам падар, муздур.- Медонам писарам, ки ту муздур дори,лекин аз кори хонаву рузгор наберахоямро манъ накун.Бӯбин Саидшамсу Саидбурхон мисоли сафедорҳои навниҳои боғамон кашадакомату мавзунанд, вале чун аз кори ҷисмони барканор мондаанд, бозуву пайкари варзишкарда надоранд.Хадди ақал онхоро ба назди Шакарбеки пахлавон бибар, ки гуштингириро ёд гиранду мисоли кампирҳои шаҳрии гайбатгари бекора рузро дар сахни хавли шаб накунанд.-Хуб шудааст падар,фардо бачахоямро назди полвон мебарам.-Афсус, Давлатманд на фардову на дар рузҳои дигар писархояшро на ба назди полвон бурду на онхоро ба кори ҷисмоние банд кард.Ба гуфти хамсои девордармиёнашон Сабрали Давлатманду Мастибегим аз пулшумориву карздиҳиву карзчамъкуни бо мардумон ба тарбияи писаронашон ҳеч гоҳ вақт намеёбанд ва нахоҳанд ёфт. Донистамоҳ бар хилофи гуфтори шавҳар дар тарбияи пургалати бачаҳо бештар модари онхоро гунахкор медонист.- Бачаҳо беайбанд .Дар савод онҳо аз дигарон ками надоштанд. Тарбия асосан дар дасти модар аст.Дар тифли модарашон аллаи нахустинро ҳам ба онҳо пурсахву хато замзама карда буд.

Мастибегим табиатан як зани ишратпарасту тиллодуст буд.Дар тӯю базмҳо ӯ ба абрувони бе ин ҳам пахши худ усма кашада, дафзани мекарду дар оши худоиҳо ӯ халисапази моҳире буд.Писаронашро аз хурди ҷунон нозиёну олуфта нигоҳ медошт ,ки агар онҳо дар ҷангу хархаша бо хамсолон бинии ягон бачаро шикананд ҳам, дар пеши модар «мусичаи бегуноҳ» мемонданд.Мастибегим ҷандин борҳо нашармида ба модари бачаи озоръёфта тӯтивор мегуфт:-Писаракам беайб аст.Дар аввал писари шумо ба ӯ дарафтодасту бачам сахван писаратонро абгор кардааст.Бача дигар онҳо.Холо чи қор кунам хамсои .Инҳо хар руз ба хангоми бози хамдигарро ҳунин мекунанду баъди соате боз бо хам бози мекунанд. Хамсоиҳо,ки феъли бади Мастибегимро медонистанд дигар агар Худо ноҳоста дар бачачанг гуши бачаашонро бурида ба дасташ медоданд ҳам ба хонаи онҳо шиквакуни ҳам намеоманду ба милиса ҳам арз намекарданд ва чун аскарӣ мағлубшуда мегуфтанд:-Зур хама вақт ҳақ хасту нозур сархам.Қор то ҷо расид ,ки бештари хамсоиҳо рафтуомадро ба

хонаи онҳо катъ карданд ва агар карзҳои ба мардум додаи Давлатманду хурмати халифаи Алиризо намебуданд, аксари сокинони дех дар хангоми дучор шудан бо холаи Мاستибегим кучаро ба ӯ монда, ба паскуҷаи дигар мегузаштанд, то чехраи бадафти уро набинанд.

Дар нашъаманд шудани бачаҳо «хишт»и аввалро тағои «дилсузашон» Гулмаҳмад ки бо лақаби Гриша маъмул буд, гузошта буд. Гулмаҳмад даҳ соли умри худро дар маҳбасҳои Руссия гузаронда, баъди бозгашт ба зодгоҳ чандто бачаҳои кучаро ба доми худ дароварда буд. Он вақтҳо теъдоди мардумони нашъаманд хело кам буд. Гулмаҳмад хамаи инро медонист ва дар рузҳои аввал таръёкро роёгон ба бачаҳо медод. Мисоли анкабуте, ки дар кунчи девори хароба баҳри туъма дом мениҳад, Гулмаҳмад низ думболаи бачаҳои заифмичозу эркатулфор, хавобаланду пулдор мегашт ва дар лаҳзаҳои пур аз кайфу сафо наврасони беақро ба кучаи гумроҳон мебард. Баҳри ӯ бетафовут буд, ки ду ҷиҷнаш дар пайроҳаи хатои ӯ гом мезананд. Мухимтар ба ӯ ин буд, ки ӯ метавонист шумтарин ихтирои одамони қарни бисту як героинро ба онҳо бифурушад ва аз сандуки хохару домодаш бештар пул ба яғмо бибарад. Ба қавле ӯ ду ҷиҷнаи худро муҳтоҷи героин қарда, аз онҳо мисоли «говӣ душоӣ»пул медушид.

Саидшамсу Саидбурҳон руз то руз пакару логар мегаштанд. Аз «шаҳрдавак»у бо тағои «авторитету қриминал» шистухез қардани онҳо падару модар хавфе намебурданд. Як замон, хангоме ки қор аз қор гузашту аз хона ғайбзании пулу амвол падару модарро ба қор расонд, онҳо дар тараддуи тадовии фарзандон даст заданд, вале муроде аз табобат ба даст наомад.

Имруз чаштгоҳ Давлатманд ба хонаи Фараҳманд омад. Дар сари дастурхон Давлатманд аз сафари дар пеш истода харф зад: - Гап ҳамин додари азиз. Дар Мурғоб нархи биринҷу орд, макарону шакар боло рафтааст. Чаҳор мағозаам лаболаб аз моланд. Фардо мошинатро бо мавод бор мекунем. Якбора аз себу нокҳои боғат чанд сандук ба он ҷо бурда савдо мекуни. Ба Мурғоб, ки расиди одами масъули ман, як қирғизи тоҷир бо номи Эркин дафъатан борро аз ту «қутара» харида, пулро ба дастат медиҳад. Ман бо Қелдибойи домодамон сим зада, аз рафтани шумо ба Мурғоб уро оғаҳ қардам. - Ақо оҳир ман тоқа.....- Ман бо ту рафта наметавонам. Худат медони пеш аз иди муборақи Рамазон хар руз дар тарабхонаи шаҳсиям дар шаҳр туй ҳаст ва будани ман дар тарабхона шарт аст. - Ха ногуфта намонад, дар бозгашт панҷ сар қутосро аз Алиҷур ба мошинат бор қарда меори, гушт хозир дар шаҳр қиммат. Ҳаққи захмататро сечанд медиҳам. Аз масрафи бензин парво нақун. - Ақа ман хама вақт ба хизмататон тайёрам. Дар хизмати бародар нуқс ҳам агар бинам боқе нест, вале ман як хоҳиши дигар доштам. - Бигуй хоҳишатро додарҷон, - бо тамаллуқи ба худ хос гуфт Давлатманд. - Саидшамс агар бо ман ҳамсафар шавад хело хуб мешавад. Чавон аст ӯ. Бигузур ӯ сахтиву дуруштии сафарро бинад. Баъдан дар ягон қутал,

ё рохи хароба кумакам мекардагист.-Ачаб гапе мезани Фарахманд.Ман ба чони у зору ту аз у кумак мехохи.Ду руз пеш уро бо апааш Лочувардмох ба осоишгохи Челонди бахри давоми табобат фиристодем,- охе кашида гуфт Давлатманд.-Ха,а,а...ман надонистам .Ана барои чи ман уро дар хамин рузхо хеч надидам.

Субхидам мошини пурбори Фарахманд бо гурриши баланд ва аз бори зиёд нолишкунон чанги кучаро ба хаво хезонда,аз кишлок баромад. Рузи офтобии хазон буд. Дехконхо коху дони хирманхои куфтaro ба хона мекашонданд ва заминхо аз пояи чаву чавдори дар хок монда зарди мекарданд. Дар богхо себхои охирони Тахпакмуну нокхои дерпаз ва калонмеваи сабзи сиёхфоми Каён сари шох монда буданду халос.Фарахманд аз пушти шиша гох гох ба атроф назар афканда, аз манзарахои дилфиреби поизи заррин халоват мебурд.Гуё касдан бошад,ки дар кади рох ягон мусофир наменамуд.Мошин дар хамгашти наздик ба як кишлоки серчангал суръати худро паст карда,ру ба руи истгохи сернакшу нигор истод шуд. Дар сояи ин истгох як муйсафеди айнаки вазни худро ба асои зери дасти росташ партофта, мунтазири мошин меистод.-Салому алейкум муйсафед ,ба хайр то кучо мерави,-аз мошин баромада бо муйсафед холпурсон гуфт Фарахманд.-Валейкум бар салом, бачем.Ношак меравам бачам.-Биё бобо Ношакат мебарам.Муйсафед уфу пуфкунон бо сад мушкилот дохили мошин гашт.-Бобо дар Ношак чи гум карди?-Бачаи акаамро гум кардам.-Чи гуна уро гум карди?-Дуохони меравам, бачам.Писари акаам дар Руссия кор мекард.Дар сохтмон.Дируз мурдаашро аз Маскав оварданд. Ман бадбахтона дируз дар айлок будаму аз асли вокеъа беҳабар.-Худо рахматаш кунад.Бобо,чиянатон аз бемори фавтид?-Аз бемори мефавтид ба мо ин кадар алам намекард.Чиянамро куштанд.Чор зарбаи корд дар баданаш будааст. Хамон тоссархои ноинсоф,холо номашон аз замин гум шавад...-Скинхедхо?-Ха, бачам хамонхо уро кушта дар чангал партофтаанд. Ду шарики дигари худорахмати холо дар шифохонаи Маскав дар холи вазнин бистарианд.Хардуяшон аз Ношаканд.-Фахмо бобо.Скинхедхо хам ягон руз чазояшонро мебинанд, дасти росташро ба руй бурда дар хаки арвохи бачаи мактул дуохонон гуфт Фарахманд.-Кошки.Худо ба онхо руз дихаду рушнои не,-дуои бадкунон гуфт муйсафед.

Муйсафед,ки Шодмонбек ном дошта буд ,он кадар хушгуфтору ширинзабон буд,ки Фарахманд бо мошинаш ба Ношак,ки як кишлокаи майдаи зери як суфакух панох бурда буд, чи тавр расиданашро надониста монд.Рахорах онхо аз хар мавзуъ сүхбат макарданд. Хангоми худохофизи муйсафеди Шодмонбек бори дигар насихаткунон ба Фарахманд гуфт:-Ба кадри чавониат бирас, вале аз пири хам андеша кун.Холо бубин ки болову поин шудан аз мошин ба ман як азоби алимест. Фарахманд ба хотири кумак ба муйсафед аз мошин поён шуда, дар хангоми видоъ дасти муйсафедро бусид.Шодмонбек даст ба дуо бурда гуфт:-Илохо сафарат беҳатар, тичоратат пурбаракат ва дастат пури зар шавад. Ба хайру хуби ба манзилат бирасиву ба хайру хуби бозпас ба хонаат биёи. Омин.

Фарахманд аз дуои неки муйсафед хушнуду каноатманд мотори Зилашро ба кор даровард. Сони як бори дигар ба болои годии (кузови) мошина баромада, сари шаш сандуки пури себу нокро, ки бо намади кухнае печонда шуда буданд кушода дид. Бо вачхи он ки мошина тақрибан сад километр рохро паси сар карда буд, себу нокҳои дохили сандукҳо зарба надида буданд.

Мошина чун шамоли тезгом якмаром ба пеш метохт ва водии серчангалу пур аз маргзори шибарзори Гундро паси сар карда, охиста охиста аз рохи морпечу пурхамгашт ба фарки сари кутали Кухтезак мехазид. Фарахманд ба андеша рафт: «агар ман худро то соати ёздахи шаб ба Мурғоб, ба хонаи духтари холаам Тутиниссо нарасонам, себу нокҳои дар кузов боркардаамро сармо мезанад. -Таваккал бар Худо. Холи ки шаб дар Челондех наистодам, мачбурам суръати мошинаамро тезонида хар чи зудтар худро ба Мурғоб расонам, -синчақунон ба чодари торикии фууромада нигариста, дар дил андешид Фарахманд.

Водии сарду сершамол ва бедарахту камбуттаи Аличур, ки дар иртифои беш аз се хазор метр аз сатхи бахр қарор дошта буд, дар кафо монд. Акнун торикии ваҳмангез дар атроф ҳукмрони мекард. Дар дуродури биёбони баландкӯху сарди Муҳаммад Зоҳиршоҳ ягон-ягон чарогҳои мошинҳои боркаши аз шаҳри Уши Қирғизистон омада, ялт-ялт мекарданд. Назар ба накли мардумони бумии инчо гуё шоҳи Афғонистон Муҳаммад Зоҳиршоҳ дар ҷавониаш дар ҳамин мавзеъ боре ба шикори бузи кӯхи (наҳчир) омадааст ва аз ҳамон руз то ҳоло ин биёбони сӯхтаи камгиёҳ ном шоҳро гирифтааст. Ним соат баъд охири мошини боркаш, ки аз самти мӯқобил меомад, бо чарогҳояш водии баландкӯхро равшан карда, охиста охиста аз пеши мошинаи Фарахманд гузашта рафт. Изтиробӣ номаълуме тамоми вучуди Фарахмандро фаро гирифт у аз дарди беписари боз ба худ печид. -Агар Худо ба ман якто писар ато мекард, имруз ман тани танҳо ба сафар намебаромадам ва дар ин роҳи беохир соатшумори намекардам. -Эҳ, хайр, бехтараш монам ин фикрхоро. Писар дар тақдирам набудасту ман беҳуда гусса меҳурам, -бо дасташ ба зарба ба чанбараки мошин зада нимгурма худ ба худ гуфт Фарахманд... Ин замон дар торикии атроф ҷашми Фарахманд ба як лаълии аҷоибӣ, ки дар болои теппаи қанори роҳ овезон буд афтоду риштаи ҳаёлҳои пургуссааш аз ҳам гусаста шуданд. Лаъли дафъатан макон, самт ва шакли худро тағйир дода, рост ба тарафи Фарахманд парвоз мекард. Гирд-гирди лаъли чарогҳои фурузони ҳафтранга мисоли тируқамони баъди борон меदӯрахшиданд. Фарахманди аз дидани ин манзара каме осемасар мехост аз мошина баромада, аз наздиктар лаълиро тамошо кунад. Ҳамин вақт мошина ҷо ба ҷо ба аз қор монда, дари мошина худ ба худ боз шуд. Фарахманд ба соати дасташ нигарист. Ақрабақ дар ростӣ 10.30 дақиқӣ шаб беҳаракат меистод. -Худоё ин чи гапу қор. Даҳ дақиқа пеш соатам қор мекарду акнун. Фарахманд хар қадар дар торики барқи дасташро мепазмосид, ба дасташ ҷизе монанд ба чароғаки барқи намеомад. Ночор аз ҷайби қисааш гугирд бароварда, онро

даргиронд.Бо азобе аз кабина баромад, вале аз манзараи дидааш тарсидаву хусида мехост худро харчи зудтар дохили мошина кунед.Садои махину оханине уро аз харакату рафтор монанд:-Истед, мо ба шумо зиёне намерасонем. Фарахманд пас гашт.Хаёлаш у хоб медид,вале ин хоб набуда, бедории хакики буд.Бедорие буд, ки ба хоби сахмноку асрорангез бештар шабохат дошт.Дар торикии шаб лаъли ё ишқоби бузурге дар болои шибари маргзор чун хаймаи кучиён истода, атрофро мунаввар карда буд.Тафовути ишқоб аз хайма дар он буд,ки ишқоб пояхо ва нардбончаи фулодимонанд дошта,гирд- гирди даври ишқоб чарогакҳои сабз,сурх,аргавони, зард ва норинчи милт- милт мекарданд.Дар назди ишқоб се мард ва як зани либоси сафеди нукрагун ба бар меистоданд. Либоси онҳо мушобехи корчомаи хавопаймоён буд ,вале ачоибот дар он буд,ки қулоҳи сарашон ду адад симҳои антенамонанди дигар доштанд. Чехраи онҳо ба одамон монанд буд. Онҳо чашмони калон-калони сабзгун,лабони борик, даҳони майда ва бинии пучукмонанд доштанд. Хангоми гап задан лабони онҳо қариб намечунбиданд.Хамчунон онҳо табассум намекарданд ва мисоли кумандонон омирона фармон медоданд.-Бо мо биёед.Фарахманд аз тарс худро ба кафо мекашид,вале пойхояш ба у итоат накарда, танаи қарахтшудаи уро қашида аз кафои махлуқони одамсурат мебурданд.-Шумо кистед?-Аз ман чи мехоҳед?-Мо дустони шумоем.-Аз сайёраи Паривашем.-Пас шумо париед?-На мо пари нестем .Мо ҳам мисли шумо халқардаи Худоем, вале тамаддуни мо хело пешрафтаву аз заминиён қадимтар аст.-Маро кучо мебаред?-Ба лабораторияи(санчишгоҳ) дохили ишқоб.-Маро намедузед?-Нафаҳмидам,- сари қалонашро ба тарафи Фарахманд гардонда гуфт қалони онҳо, зеро он ду марди чавонтари дигар,ки аз афташон шогирдони у буданду ба у боэйтиромона «профессор»гуфта мурочиат мекарданд.-Маро бо худ ба сайёраатон намебаред?-Ба ин зарурат нест.Фарахмандро гуё гипноз карда бошанд,ки оддитарин хошиши онҳоро рад намекард ва мутеона ба болои кати мулоими дар дохили хучраи на он қадар қалон,ки шояд лаборатория бошад, дароз қашид.Профессор бо шогирдон ва он зани дигар ки ба у Хақима гуфта мурочиат мекарданд бо қайчиҳои фулодини тези худашон зуд –зуд аз муи сар ,ришу бурут,мижжаву абрувон ,нохунҳои дасту пой як- як баҳри намуна гирифта дар дохили асбобҳои ба Фарахманд номаълум мегузоштанд.Сипас онҳо бо асбобҳои «булъячаб»и худ узвҳои босира,ломиса, сомеа,шомеа ва дохиливу таносули уро муоина карданд.Замоне ки дасти Хақима ба ронҳои Фарахманд расиданд, у аз шарму хичолат суп-сурх шуда як рохатеро ,ки марди қадхудо дар лаззати нисии ва хангоми мукорибат бо завҷаи худ мегирад,эхсос намуд.-Бо инҳо аз дусар барнамеояму даҳани пушидаам сад тилло.Бигузур гиранд чизи дарқориашонро.Аққалан инсоф карда маро накушанд, шуд. Чун навбат ба гирифтани хуни у омад Фарахманд норозигии хешро баён карда гуфт:-Ман баҳри шумо заргуши озмоиши нестам.Ичозат гирифта, бо ман рафтор кунед.-Шумо аз чи дар харосед?-Ман намехаросам.Ман такозо дорам.-Мо дар аввал ба шумо гуфтем,ки ба чисму чони шумо осебе намерасонем.Ин як чизи хурду реза аст.Мо бо хамаи наҷодҳои заминиён тамос

гирифтаем. Танхо аз нажоди ориёи бахри тачриба аз чисми шумо нусхаву намуна мегирему халос. –Ана инро аввал аз ман бояд мепурсидед?-Шумо беҳуда асаби нашавад. Ба наздики тамаддуни сайёраи мо бо тамаддуни сайёраи шумо яке хоҳад шуд. Ба шумо заминиён холо ками дигар вақт лозим аст, -гуфт оромона Профессор. -Профессор, аксари сперматозоидҳои нутфаи фарди озмоиши зиндаанд ва дар узвҳои у мо ягон осебу дарду нуқсери пайдо накардем, -садои сарду борику чарангосии шогирди калонтари Профессор, ки Кашшоф ном дошта буд, баланд шуд. -Вох- вох, чи небаҳтиё! -Мухбири Алокадор маро зудтар бо маркази васл намоем, -фармон дод Профессор. -Садои винг-винги дастгоҳи муҳобирот баланд шуда, баъди сонияе овози мардонае ба гуши Фараҳманд расид. -Профессор бифармоед. Мавқеияти шумо дар кучост?-Боми Дунёест мавқеияти моён. -Аз дастовардҳои худ маълумот медодед?-Айни замон ходимони илми мо як фарди ориёинаҷодро зеро таҳқиқот қарор додаанд. Рамзи шартии у О-1 аст. У марди сиву панҷсолаи мешчашму хурмоимӯй аст. Чехраи хушнамуди мақдунӣна дорад. Пайкараш варзишқардаву мутаносиб аст ва ягон узви баданаш осебе надидааст. Хамаи сиву ду дандони у бечирму солимаанд. –Гемоглобини хуни уро таҳхис қардед?-На хайр. Холо ба ин фурсат нашудааст, вале аксари сперматозоидҳои нутфаи у зинда ва қобилияти бордоркунии (илқои) фавқуллодаи баландтаъсир доранд. - Чи хушбаҳтиё! -Ин барои тамоми соқинони сайёраамон мӯждаи нек аст. Акнун мо метавонем насли сайёраамонро, ки баъди тарқиши атомии нобаҳангоми охири махву мариз шуда буданд, аз нав эҳё намоем, -садои маркази гоҳе пасту гоҳе баланд мешуд. -Хақима боз чи навиде доред, ки онро ба маркази баррасии намоем?-Профессор, мо бояд гемоглобин, пешоб ва маводи ғоитаи О-1 ро дақиқан санҷем. Пасонтар бо маркази дар алоқа шавем, беҳтар нест, -суломе ба Профессор нигариста гуфт Хақима. -Марказ, марказ. Бинобар масруфияти ходимони илми то лаҳзае муҳобиротро қатъ хоҳем қард. -Мушкиле нест. Мухим он аст, ки шумо аз нажоди ориёи марди солиму зақиро пайдо қардед ва сперматозоидҳои нутфаи у барои солим гардондани генофонди масқунони сайёраи азизамон чун обу ҳаво зарур аст. Фаромӯш нақунед, ки шумо барои дарёёфти қаламаҳои пайвандии меваҳои беҳтарини замини ин роҳи саъбулурро пеш гирифтаед. -Итоат марказ. Мо баҳри хидмат ба тамоми соқинони сайёраи Париваш содиқем ва агар лозим бошад қони ҳудро нисор хоҳем қард. -Барори қор. Худо хофиз. -Худо хофиз.

-Бародарон ва ҳамшираи гиромии аз сайёраи Париваш. Ман аз шумоён як такозои дӯстона дорам. Агар такозои маро пазираед шумо баъдан метавонед хуни маро таҳхис намоед. -Бифармоед бародар. Хушу гуши мо ба сӯи шумо, -қаноатмандона гуфт Профессор. Шумо ин қадар ориёи-ориёи гуфта, дар тачрибаву озмоишхоятон маро як нафари дӯрусту солим интиҳоб қардед, вале шумоён намендонед ки дар ватани Ориёихо-Афғонистони пур аз оху Афғон бангу хашшош қолта мешавад ва бисёр мардумони ориёиву гайриориёи маризу мубталои бангу қукноранд. Танҳо дар хонадони ман ду қиянам, яъне ду писарони нозанини бародарам, ки агар қур онҳоро медид бино мешуд, алъон героинқашанд. -Ин

дахшат аст.Аз шумо хохиш мекунам муфассалтар шарх диҳед.-Шархаш ин аст ,ки хар растани бо реша зинда аст.Агар решаи растани аз захр гизо гирад, табъан меваи он захрнок мешавад.Решаи захру бадбахти дар заминҳои вилоятҳои Нангархору Кандаҳор Хилманду Бадахшони Чумхурии Исломии Афғонистон аст. Хуллас, он чое ки бангу хашхош кошта мешавад.Пас шумоён,ки аз як сайёраи бисёр пешрафта хастед, ба хама чиз кодиред.Оё олимони сайёраи шумо наметавонанд як микроб ё ягон вирусро дар санчишгоҳҳо ба даст биоранду он микроб ё вирусро ба сайёраи мо ,аниктараш ба заминҳои дар Афғонистон кукнору бангдона кошта интикол дода, хамаи бангдона ва кукнорзорхоро хушконанд ва мардумони моро аз ин балои бади охирзамон начот диҳанд.-Фикри олиҷаноб.Мо бояд заминиёро аз ин бадбахти начот диҳем.-Ваъда медиҳед? Чаро не?-Ин тавр бошад савдоҷамон пухт. Ман барои гирифтани хуну тачрибаҳои озмоишиатон тайёрам.-Яъне шумо рози хастед,ки мо дар тачрибаҳои аз шумо чун аз заргуши озмоиши истифода кунем ?-Бале розиям.-Профессор аз тачрибае ,ки хангоми тамосу вохурихо бо заминиён доштам, О-1 ягона нафарест, ки тайёр аст худро барои неқбахтии сокинони сайёрааш қурбон кунад,-охиста ба гуши Профессор гуфт Хакима.-Гап дар сари он аст ,ки у аз наҷоди ориёиҳои асил аст ва мақсади марказ низ ин аст,ки насли сайёраамон бештар бо ориёиҳо омезиш ёбанд,-дар ҷавоб пичиррос зад Профессор.

Қариб ним соати дигар ташхису тачзияҳо давом карданд.Хангоми хушбоши профессор даст ба китфи Фараҳманд монда ,гуфт:-Бефарво бошед.Баъди бозгашти бобарор ба сайёраамон мо дар сари мушкилоти умдаи заминиён қор хоҳем қард, чаро ки мо аз як ҷавҳарем ва дарди шумо дарди мост.-Яъне ,-Бани одам аъзои яқдигаранд,-Не ,-Бани махлук аъзои яқдигаранд,-Фараҳмандро ислоҳ қарда гуфт Профессор.Сипас рост ба қаъри ҷашмони Фараҳманд нигариста, Профессор бо як бовариву қатъияти қомил суханаширо идома дод:-Моҳи ҷавзои соли дигар аз тамоми бангу хашхоши дар заминҳои Афғонистон кошта чизе наметавонад, ба ғайр аз номи шуми онҳо.Шумо як марди неққоҳед ва мисоли лаъли Бадахшон беҳамто хастед.Ба мо хело хуб хидмат намудед.Вазъи саломатии шумо пас аз як моҳ хуб мешавад.Мо баъзе аз лаҳзаҳои аз хотираи шуморо зудудем ва ин ғоидаи тарафайн аст.Шумо дустӣ мо хастед ва ин сирри махфии рафиконоии мо аст.

Садои хуштакмонанди пасте ба атроф танин андохта, ишқоби асроромез бо ҷароғакҳои сеҳрноқаш аз назар гоиб гашт. Фараҳманд худро дар сари ҷавки мошинаш дид.Мотор худ ба худ ба қор даромад ва Зили Фараҳманд вингосанон ба пеш ба самти роҳи мумфарши шинос ҳазид.Ними шаб шавҳари Тутиниссо Қелдибои қирғиз садои шиносии мошинаи Фараҳмандро шунида, дуқаса бо завҷааш дарвозаи дутабакаи хавлиашонро ба руи меҳмони шабаки боз қарданд.-Салому алейкум хоҳару домоди азиз.-Валейкум бар салом.Хуш келибсиз Фараҳманд,-бо ҷароғаки дасташ пеши роҳи Фараҳмандро равшанқунон,- гуфт Қелдибой.- Ман хело хастаам.Қелдибой-ака илтимос сандуқҳои себу

нокро дар дохили хона монед,вагарна онхо дар болои кузов ях мабанданд.-Парво накунед ,ман хозир ду писари калониамро аз хоб хезонда хамаи корхоро тахт мекунам.

Фарахманд ба мехмонхона даромада, сустии по ва миёнро эхсос намуд.Болои курпаи мулоими назди бухории тафсон густурда качпахлу зада охиста- охиста худро дар гирдоби даръеи беҳуши гаркшуда медид. Чонхавлак мехост аз болои курпа бархезад,вале муроде хосил нашуд.Ин дам садои изтироболуди Тутиниссо ба гуши Фарахманд расид:-Му виродик суст сут.Келдибой тезди я(Бародарам беҳуд шуд .Келдибой тезтар биё(шеваи шугнони)).

Баъди беҳушии якруза табибони шифохонаи ноҳия Фарахмандро бо мошини ёрии таъчили ба шаҳр оварданд.Зили Фарахманд бо бори носавдокарда дар хавлии Келдибой,ки одами мутмаин буд, монду Фарахманд як мохи дароз дар шифохонаи вилояти бемори бистари гашт.Ачибаш ин буд,ки у акнун бештар ба беморони шифохонаи беморихои руҳи шабохат дошт.Шабҳо харорати баданаш баланд мешуду у варсоки мехонд. Дар хангоми хазъёнхониҳои бемаъни у сухан аз махлуқони сайёраи Париваш мекарду табибонро механдонд.

Дониستمох аз коста гардидани вазъи саломатии шавхараш руз то руз мушаввашу дилтанг мешуд.У якин медонист,ки шавхараш дучори кадом як садамаи сахте шудааст,зеро у дар тули зиндагии дувоздахсолааш бо Фарахманд аз дахони у ягон сухани бемантику подархаво настунида буд.Як руз Дониستمох дар долони шифохона бо духтури равоншинос Мухсинхони Химматзода ,ки бо у риштаи хеши дошту ба аёдати бемор омада буд, вохурда, аз вазъи саломатии Фарахманд ба Мухсинхон арз кард. Дониستمох дар ин як моҳ он қадар обу адо шуда буд, ки дигар тоқат нақарда дар пеши Мухсинхон гирифта монд.-Хамааш хуб мешавад, духтарам. Фарахманд қисман боқуввату чавон аст.Ман барин доскомату шастсола нест,ки шумо ин қадар вархатову(аслан борхато(шеваи кухистони))сиришк дар нуғи миҷжа гаштед.Фарахмандро се сеанс гипноз мекунам. Пасон уро солиму комил худам аз шифохона бароварда ба хонаатон меораму шумо аз ман як зиёфат қарздор мешавед,-нимшухиву нимчидди гуфт Мухсинхон.-Зиёфат чи. Хамон қутоси(хашгов) шашсоламонро аз Суманкул оварда, хадъяатон мекунам тағои,- аз хушхоли ашки чашмонашро ноаён тоза қарда бо овози ларзон гуфт Дониستمох.

Суханони пуртаъсиру умедбахши Мусинхон ба дили Дониستمоху хешу табори Фарахманд як нируе тозае бахшиду Дониستمох то муддате гирияву зории худро бас қард.

Як руз Мастибегим ба аёдати Фарахманд омад.Гирьяву беқарории Дониستمохро дида Мастибегим ба чои дилбардори аз сафсатағиву хазъёнхонии Фарахманд табассум мекард ва бо табассуми худ гуё меғуфт: «Хайфи умрат Дониستمох.Ту бо васфи муаллимаи савияи аввал буданат ба хамин ронандаи бемаълумот шу қарди. Холо аз бемордориву

сафсатагуи у рузат шаб мешавад. Ба хангоми хестан Мастибегим бо хандаи ночо дандонҳои тиллояшро ба Дониستمох нишон дода гуфт:-Фарахманд бо ришу мӯйсари расидааш каландару Мачнуни таппа тайёр шуда мондаст.-Вай Мачнун шуда бошад ман Лайлояш хастам.Баъдан дар ришу мӯйсари расидааш бародараш Давлатманд гунаҳгор аст на ман.Тули як мохе ки Фарахманд дар шифохона бистарист, Давлатманд хамаги ду бор аз холаш хабар гирифтааст. –Эҳ дугона. Кош Давлатманд бекора мебуд.Давлатманд ба тозаги ширкати хусусиашро дар шаҳрҳои Ушӯ Хучанду Душанбе таъсис дод.Холо мани бечора шабҳо уро дар бистари гарми хобам ҳам намебинам,-мастона хандида гуфт Мастибегим.- Агар Фарахманд медонист,ки у ғоидае аз тичорати моли бародар намебинаду баръақс саломатиашро аз даст медихад,у ҳеҷ гоҳ ба сафар намебаромад,-бо гӯсаи гулугир гуфт Дониستمох.-Хайр холо чи кунем.Такдир ҳамин будааст,-бепарвоёна гуфт Мастибегим ба хангоми хушбоши.Дониستمох дигар чизе нагуфт.Медонист,ки бо ин зани забонбоз у ҳеҷ гоҳ мӯросо карда наметавонад.

Хафтае баъд Мӯхсинхон Фарахмандро се бор гипноз кард.Дар гипнози нахустин Фарахманд вохӯрии ҳудро бо маҳлуқони сайёраи Париваш бо чузъиёти тамоми ба Мӯхсинхон накл кард.Баъди сеанси охири Фарахманд одами тамоми дуппа-дуруст ва солиму бардам аз шифохона баромад.Ба ҳар касе ки аз у дар бораи маҳлуқони сайёраи дигар пурсон мешуд у кӯтоҳаққавоб медод:-Ман бо онҳо вонахӯрдам.Мошинаи ман дар роҳи Мурғоб дӯчори садама гашт ва майнаи сарам каме зарба хурд.Худоро шӯқр ,холо хамааш паси сар шуд.Ду руз баъд писари Хирадманд Саиднизор хашгови шашсоларо бо мошини кироя аз Суманкул бор карда, ба назди дари хавлии Мӯхсинхон овард ва бо тӯхфаи овардааш Мӯхсинхонро ба ғазаб овард.Мӯхсинхон мисоли даръёе,ки дар солҳои сербориш аз соҳил баромада бошад пӯршӯру пӯртӯғён расани дар сари шӯхи хашгови ваҳшисурат бастаро гирифта ба хонаи Фарахманд овард ва бо як асабонияту оҳанги пӯр аз озор ба Дониستمоху Фарахманди хайратзада гуфт:- Фарахманд аз иқболи баланди тифлакнаш,ки бегуноҳанд шифо ёфтӯ аз дуои хешонӯ дӯстонаш.Агар аз чӯни ин хашговатон безор шуда бошад, онро кӯшта ба мардумон оши ҳудӯи диҳед.Ман ягон чизеро аз хонаатон намегирам ва хидмате ки ба Фарахманд кардам, ба домӯдам кардам, зеро Дониستمох набераи амаам хаст. Бо хидӯяти мӯйсафеди Алиризо хашговро ҳамон руз кӯшта, халиса пӯхтанд ва тамоми аҳли дехаро ба хайрот хостанд. Ба неву нестони Мӯхсинхон нигоҳ накарда, мӯйсафеди Алиризо аз огили ҳуд як сар модабӯзи сершири асморино баровада, бо ду дастӣ адаб ба Мӯхсинхон сӯпӯрд.

Дах-пӯнздах руз пас Фарахманд ҳар пагоҳи гирд-гирди майдончаи варзиши назди мактаби деха медавиду дар сими давр (турник) ҳудро алвонч дода, машк мекард. Мӯхсинхон тез-тез Фарахмандро хабар мегирифт.Бештар вақт онҳо меҳостанд танҳо ба танҳо сӯхбат кунанд.Дониستمох инро медонист ва хангоме ки тағӯи Мӯхсинхонаш ба хона меомад у кӯшиш мекард, ки бо дӯхтаронаш дар маҳфили онҳо набӯшанд.Аз ин сабаб у ба

мехмонхона ба назди онхо кам медаромад. Боре у дастурхонро гундошта аз мехмонхона баромад,ки садои паст –пасти Фарахмандро шунид, ки мегуфт:-Онхо ба ман гуфтанд,ки муъчизаи худро дар мохи чавзо ,яъне мохи май нишон медиханд.-Амаки Мухсинхон, агар онхо ба ваъдаи худ вафо кунанд, дар мохи май дар Афғонистон ягон буттаи бангдонаву хашхош солим намемонад.Хамаи заминҳои бангдонаву хашхош кошта сурху аргавони хоханд шуд.Маризиву мараз аз байн меравад.Тухми фасод канда мешавад.-Дунъё ба умед,ноумед шайтон.Иншоаллох хамон руз саъдтарин рузи башар хохад шуд,- файласуфона гуфт Мухсинхон.-Таваккал бар Худои ягона.

Бахори гулрез имсол назар ба солҳои дигар ба Бадахшон дертар омад ва сабаабаш шояд барфбории беҳад дар фасли зимистон буд.Новабаста ба ин дар рузи нухуми май –рузи галаба бар фашизми Олмон боготи дехаи Вархзор гарки гули зардолу буданд.Фарахманд аз субҳидам то шом дар боғи себу нокзораш машгули кор буд ва танҳо вақти говгум ба хона омад.Дониستمох хомушона хуроки шомро дар пеши Фарахманд монда, вазифаи хонагии духтараш Фарахнози хаштсоларо ба ӯ мефахмонд.Телевизори ранга ахбори ҷаҳонро нишон медод.Ровидухтари зебочехраи садафдандон ахбори дунъёро гоҳе азъёд ва гоҳе аз коғази руи миз буррову баланд мехонд:-Хаводорони гиромии барномаи ахбори ҷаҳони телевизиони Хуррамобод! Тибки маълумоти ғаврии аз шаҳри Кобул ба мо расида мазрааҳои бангдонаву хашхош дар вилоятҳои қуқнорқори Чумхурии Исломии Афғонистон мубталои маризии вирусии номаълуме гаштаанд. Ин вирус дар решаи ин рустаниҳо чойгузин гашта, то гулкуни наботро мехушконад.Хушбахтона ин маризи хоси хашхошу бангдона буда, ба дигар зироатҳо осебе намерасонад.Айни замон олимони дар таҳқиқи ин маризи масруф буда, тамоми муассисаҳои башари ба дехқонони хасорадида кумаки аввали,аз он ҷумла тухмии сабзавот ва галладонаро ба таври роӣгон тавзеъ менамоянд.-Худоё,фарах омад фарах.Онҳо дурӯг нагуфтаанд ва ба ваъдаи худ вафо карданд.-Киро?-Ту чиро мегӯӣ?-Киро,киро.....боз кирои дигар мешуданд.Албатта хамон дустанам аз сайёраи Паривашанд, ки ба мо заминиён кумак карданд.Чонакам, навакак ровидухтар гуфт,ки тамоми хашхошу бангдонаи дар Афғонистон кошта шуда, мубталои маризи гаштаанд.Акнун онҳо гандуму сабзавот мекоранд.Хашхош ки гум шуд героин гум мешавад.Саидшамсу Саидбурхон охиста-охиста ба по мехезанду одамвор зиндаги мекунанд.Ғаму андух гум мешавад. Шодиву фарах насиби хамагон шуд.-Рост гуфти азизам. Ба ҳақиқат ин суруру хушбахти ба хама аст,-аз ахбори шунидаву аз гапҳои Фарахманд моту мабхутмонда,- бо ҳаяҷоне гуфт Дониستمох.Панҷ дақиқа пас садои телефони хонаги садо доду Фарахманд бо дастони ларзон гушаки телефонро бардошт:-Салому алейкум домоди азиз Фарахманд.Иншоаллох шумо бо аҳли байтатон саломат хастед. Ахбори ҷаҳонро диди? Валекум бар салом амаки Мухсинхон.Моён хама сихату солимем ва саломатии аҳли оилаатонро орзу дорем. Навакак ахборро тамошо кардем.-Ин тавр бошад хушхабар ба шумо муборак бошад. -Бар шумо ҳам амаки Мухсинхон ин

навиди хуш муборак бошад .Фарахманд мехост чизи дигареро бигуяд ,вале ашк гулугиаш намуд.

Шаб Донистамох ду бор бедор шуда, дар партави нури чароги руи мизи ба чехраи Фарахманд нигариста, набзи уро палмосид. Набзи Фарахманд оромона мезад ва лабони у дар хоби шаб моил ба табассум шуданд. Аз чехраи мардонаву зебои Фарахманд маълум буд,ки у имшаб фарахи хакики дошт.

28.07.2011

Муаллиф Довут Сулаймонов, машхур бо тахаллуси Довудшохи Сулаймоншоҳ

Нишони ман :Шаҳри Хоруг,кучаи Нуралибеки Атобек 43 хонаи 8

Телефонҳо:моб-935427370 хонаги 8352222655 чои кор-**8352224335**

Холномаи ман

Санаи таваллуд-19.09 1965

Макони таваллуд: кишлоки Нишусп чамоати Дарморахт,ноҳияи Шугнон ВАБК

Маълумоти аввали: аз соли 1972 то соли 1982 тахсил дар мактаби маълумоти миёнаи раками 1 ба номи Тилло Пулоди

2. аз соли 1982 то соли 1987 Тахсил дар Донишкадаи Хочагии Кишлоки Тоҷикистони шаҳри Душанбе бо ихтисоси агрономи сабзавоткору боғпарвар

3 аз соли 1989-1992 тахсил дар аспирантураи Академияи Улуми Тоҷикистон

Кор

Аз соли 1987то соли 1989 лаборант дар Институти Богдори ва сабзавотпарварию шаҳри Душанбе.

Аз соли 1993то 1999 ходими илмии Институти Биологии Помир дар ш.Хоруг

Аз соли 1999 то имруз Мутахассиси шуъбаи богдори дар муассисаи инкишфии Бунъёди Ого Хони Афғонистон дар ш.Хоруг